

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

מסורת הש"ס

(א) וְנֹחִים סָא: קטו: (ב) מִסְפַּחָא דְנֹחִים פ"ג ה"ב
נֹחִים ס: (ג) [מַעֲנִית כֹּהֱלִי:
(ד) [בְּמִדְבָּר כֹּהֱלִי, (ה) שִׁיךְ לַעֲבָד,
(ו) ג"א דִּמְרִינן אַע"פ שְׁמַע
אֲחֵל מוֹעֵד הוּא הֵינּוּ כו'. ז"ק,
(ז) ז"ק מ"ו, (ח) נַע' בְּחוֹם'
דְּנֹחִים דף סָא ע"א וע"ב
בְּאוֹרְךָ, (ט) ל"ל וְנִסְיַעֲמָן הִיוּ
מִוִּידִין כו' וְנִסְעוּ בְּנֵי,

תורה אור השלם

1. וְתָסַע אוֹהֶל מוֹעֵד מִחֵנֶה
לְיָלִים בְּתוֹךְ הַמִּדְבָּר
בְּאֶרֶץ יִתְנֹן כִּי יִסַּע אִישׁ
עַל יָדוֹ לְדִלְגָּלָהּ:
מִדְבָּר ב' ז
2. וְעַל שְׁלֹחַן הַפָּנִים יִפְרֹשׁ
בְּנֵי כְהֹלָת וְתֹנֶה עֲלֵיהָ
הַמִּקְרֶה וְאֵת הַכַּפֹּת וְאֵת
הַמִּנְקִיט וְאֵת קִשּׁוֹת הַבֶּסֶק
וְלִפְנֵי הַתְּמִיד עֲלֵי יָדָיָהּ:
מִדְבָּר ד' ז
3. וְהָיָה עָלָן לְפָנֵיהֶם יוֹרֵם
בְּעִמּוּדוֹ הֵן לְנֹחֶתֶם הַדָּרָם
וְיִלְכְּיָה בְּעִמּוּד אֵשׁ לְאֹהֶל
לָהֶם לִלְכֹּת יוֹמָם וְלָיְלָה:
שְׁמוֹת י' כ א

בנינו גרשום

[illegible]

בליליא לא מצו עקרי קא (דנסע) לדגלים הוא דאתא. משיבא אהל מועד ראמצע

הוא נאפה צו מרובע והיינו
רחצים ומרובעים: אימא ופיה
: כמין דוקרנין. כמין ה' קנים
דהוו מפוללין: נפסל במסעות.

מיתיבי כמין כוורת היה לה בתנור *ודומה
כמין טבלא מרובעת אימא ופיה דומה כמין
טבלא מרובעת תניא כמאן דאמר כמין ספינה
רוקרת דתניא ארבעה סניפין של זהב היו שם
מפוצלין מראשיהן כמין דקרנין היו שסומכין
בהן את הלחם שהוא דומה כמין ספינה
רוקרת איבעיא להו לחם הפנים נפסל
במסעות או אינו נפסל במסעות רבי יוחנן
ורבי יהושע בן לוי חד אמר נפסל וחד אמר
אינו נפסל מאן דאמר נפסל דכתיב ^א 'כאשר
יחנו בן יסעו מה ביוצא נפסל ביוצא אף
בנסיעתו נפסל ביוצא מאן דאמר אינו נפסל
דכתיב ^ב 'ולחם התמיד עליו יהיה ואידך נמי
הא כתיב כאשר יחנו בן יסעו לאידך גיסא
מה בחנייתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל
אף בנסיעתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל
ואידך נמי הא כתיב ולחם התמיד עליו יהיה
אלא כי אתא רב דימי אמר ^ג 'במסודר דכולי
עלמא לא פליגי אלא כי פליגי במסולק מאן
דאמר נפסל דכתיב כאשר יחנו בן יסעו מה
בחנייתו נפסל ביוצא אף בנסיעתו מיפסל
ביוצא למאן דאמר אינו נפסל דכתיב ^ד 'ונסע
אהל מועד ^ה 'אע"פ שנסע אהל מועד הוא
ואידך נמי הכתיב כאשר יחנו בן יסעו לאידך
גיסא מה בחנייתו ^ו 'כי לא מפיק ליה לא
מיפסיל אף בנסיעתו כי לא מפיק ליה לא
מיפסיל ואידך נמי הא כתיב ונסע אהל מועד
ההוא לדגלים הוא דאתא ואידך ^ז 'ממחנה
הלוים בתוך המחנות נפקא מיתיבי ^ח 'בשעת
סילוק מסעות קדשים נפסלין ביוצא וזבין
ומצורעין משתלחין חוץ למחציתן מאי לאו
אפילו לחם הפנים לא בר מלחם הפנים מה
נפשך אי אהל מועד דוקא הוא אפילו קדשים
נמי אי אהל מועד לאו דוקא הוא אפילו לחם
הפנים נמי אלא כי אתא רבין אמר מר אמר
במסודר ומר אמר במסולק ולא פליגי אמר
אבוי ש"מ יש סילוק מסעות בלילה דאי
סלקא דעתך אין סילוק מסעות בלילה אימת
מדלי ^ט 'לצפרא מאי איריא משום יוצא תיפוק
לי דאיפסיל ליה בלילה פשיטא ^י 'לכלת יומם
ולילה כתיב מהו דתימא הני מילי היכא
דעקור ביממא אבל היכא דלא עקור ביממא
שמע לן ורמינהי ^{יא} 'הוגללו הפרוכות הותרו הובין
אשי לא קשיא הא ר' אלעזר הא רבנן דתניא
רבי

צה.

ה' א מ"ה פ"ה מהל' תמידין
ומוספין הל' ט:

מוסף רע"י

בשעת סלוק מסעות.
שמועדין אה העשן
ומסלקין אה המזוחות צעם
המסעות במזרז קודשים
נפסלין. צזר קדשי קדשים,
וקס"ד מפני סילון המזוח
הזו אהתקין שמועדין ומועדין
אזל מעד אה (בזחיסים) סוי
הגללזו הפרכות. סוי
נגללן בשעת נשעתן, וסוי
נוטענין כולן ובלין וציס
ומועדיש ומועדין במחנה
(תענית כ"א).

שיטה מקובצת

[illegible]

(ג) מצפּרָא :

[illegible]

קנים שיש בהן ענפים הרבה דהיינו מופרצים: (א) איה: (י) על השלחן שקובע בש נמחק: (ח) חבת במסוקל ל'ח נמחק: (ז) שנטעו כ'ח ל'ח פליט איה חבת אהל הפנים ימדי י'ח במסוקל שקובע בשבט אסור דארז אהל הספיקן וקובע אהל חבת אהל ד'ח: (ו) אוחן אהובים מסמל על השלחן דרלי: (ט) מפורסות נגלו: (ז) ורמיתו להא: (מ) אלה נלפס: (י) פליט מקמקאן ששטחא (משמע: יו) קדם שפרק אהל מועד מכל: (א) חבת אהל במקח: (ט) תחלה ונטעין חבת ונשאין נמחק: (מ) מסע דגל: (י) ביליה חיפול ל'ח דאמסל: